

ការសំភាសន៍ជាលើកទី២របស់អ្នកមីង ប៊ុន ភាព

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ញ៉ែម សុគន្ធា

ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះប៊ុន ភាព

ការសង្ខេបលើកទី២របស់អ្នកមីង ប៊ុន ភាព

នៅក្នុងការសំភាសន៍ជាលើកទី២អ្នកមីងបានរៀបរាប់ពីជីវិតរបស់គាត់

ពេលនៅក្នុងរបបសង្គ្រាមប៉ុល

ពត

ថាគាត់មិនសូវពិបាករឿងហូបចុកប៉ុន្មានទេព្រោះមានបងប្អូនជាមេកងនៅក្នុងជំនាន់នោះ

ហើយតែគាត់ក៏នៅតែបានឃើញពីភាពសាហាវរបស់ពួកឆ្លបក្នុងការនាំប្រជាជនយកទៅសម្លាប់

ចោលដោយចងទាំងខ្សែទាំងខ្សែបណ្តើរយកទៅសម្លាប់ចោល

ហើយគាត់ថានៅពេលនោះមានពូនោះបានគេយកទៅសម្លាប់ដោយវ៉ែទំលាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ

ហើយគាត់ក៏ធ្វើពុតជាស្លាប់ហើយដល់ពេលពួកមេកងទៅបាត់គាត់បានវាឡើងពីរណ្តៅវិញ

!!ទិដ្ឋភាពនេះគឺគួរអោយសែនខ្លោចផ្សារណាស់ ពួកវាយកជីវិតមនុស្សជាការលេងសើច

ធ្វើអោយគេឈឺចាប់រងទុក្ខជាច្រើន។

អ្នកមីងបានរៀបការហើយគាត់មានកូន៣នាក់

ហើយក្រុមគ្រួសាររស់នៅដោយសុខសាន្តដោយសារស្វាមីមិនចេះដឹកស្រាហើយមើលថែស្រ

លាញ់ប្រពន្ធកូន។

ក៖ អូខេអីចឹងអរគុណអ្នកមីងសំភាសន៍អោយញ៉ែមសំភាសន៍ថ្ងៃនេះញ៉ែមឈ្មោះញ៉ែម

សុគន្ធាជាអ្នកសំភាសន៍អំពីជីវិតអ្នកមីងនៅក្នុងថ្ងៃនេះជាលើកទី២ ដោយសារពេលមុន

អ្នកមីងអត់សូវបានប្រាប់ពីជីវិតខ្លួនឯងផ្ទាល់ទេ ភាគច្រើនតែភាគច្រើនតែពីជូនតា

ហើយនិយាយគ្នាបែកអូរហូរស្ទឹងមីងណោះ??អូខេអីចឹងពួកយើងសំភាសន៍គឺនៅស្រុកកៀន

ស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ហើយពួកយើងសំភាសន៍គឺនៅក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨។

អីចឹងអ្នកមីងចង់សួរពីការសិក្សារបស់អ្នកមីងមុនសិនចុះ

អីចឹងអ្នកមីងបានរៀនអក្សរខ្មែរយើងដល់ថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរអ្នកមីង?

ខ៖ថ្នាក់ទី៨យើងប្រលងឌីផ្លូមនោះចុះ!!

ក៏ចាំ បន្ទាប់ពីប៉ុល ពតហើយរៀន ឬក៏មុនប៉ុល ពតហ្នឹងពេលរៀនហ្នឹង?

ខ៖ ចុះយើងប៉ុល ពតហើយហ្នឹង មុនប៉ុល ពតយើងម៉េចបានរៀន។

ក៏ចាំ!!គិតតែពីសង្គ្រាមរហូតបានអត់បានរៀនមែនទេអ្នកមីង?

ខ៖ហ្នឹងហើយ។

ក៏ចាំ!!

ខ៖យើងមិនរៀន។

ក៏ចាំអីចឹងអ្នកមីងពេលរៀនអ្នកមីងរៀននៅសាលាបឋមសិក្សាណាដែរ?

ខ៖បឋមសិក្សាសោម អក។

ក៏ សោម អក??

ខ៖សោម អក។

ក៏នៅតានីទូកមាសហ្នឹងដែរមីងហេ??

ខ៖អត់ទេអូន គេនៅតានីទូកមាស យើងនៅទូកមាសយើងនៅខាងកើតណោះ!!

ក៏ហ្ន៎!!

ខ៖យើងនៅទូកមាសខាងកើតណោះ!!

ក៏ចាំអីចឹងអ្នកមីងការសិក្សារបស់អ្នកមីងហ្នឹងរៀនបានដល់ថ្នាក់ទី៨
បានជិតប្រលងឌីផ្លុមហើយហ្នឹង!!

ខ៖ប្រលងឌីផ្លុមហើយហ្នឹង ប្រលងនៅទូកមាសអូន!!

ក៏ហ្ន៎!!

ខ៖ប្រលងយកកៅអីហ្ន៎!!

ក៏ចាំ!!ខ្លះអីបានចប់ឌីជីថល កៅអីអីអត់ជាប់ទេ។ក៏ហ្ន៎!!ខ្លះអត់ជាប់ឌីជីថលទេ។

ក៏ហើយអ្នកមិនមូលហេតុអីបានធ្វើអោយអ្នកមិនបញ្ចប់ការសិក្សា?

ខ្លះចុះយើងប្រលងជាប់ឌីជីថលកៅអីយើងមានលុយកាក់អោយគេបានយើងជាប់!!

ក៏ហ្ន៎!!

ខ្លះកាលហ្នឹង១៥០០ហ្ន៎!!

ក៏ចាំ!!

ខ្លះលុយជំនាន់១៥០០ថ្លៃណាស់។

ក៏ហ្ន៎

បែកពីសង្គ្រាមហ្នឹងមកមិនណោះ??ចាំអីចឹងអ្នកមិនសំរាប់មនុស្សម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានក្តីស្រមៃរៀងៗខ្លួនក្នុងជីវិតពេលមុនរៀនអីចឹងអ្នកមិនហ្ន៎!!អីចឹងពេលមិននៅក្មេងមិនស្រមៃចង់ធ្វើអីដែរពេលធំឡើងហ្ន៎!!ពេលកំពុងរៀនអីអីចឹង។

ខ្លះចង់តែរៀនទេអូន យើងរៀនមិនចេះមិនដឹងធ្វើម៉េចយើងប្រលងធ្លាក់ចង់បន្តដែលហ្នឹងហ្ន៎ដល់ពេលនេះខ្លួនយើងចង់រៀនធ្វើអីបើពេលយើងធ្វើការយើងបានតិចតួច ឈប់រៀនទៅ។

ក៏ចាំ!!

ខ្លះឈប់រៀនធ្វើស្រែចំការទៅ។

ក៏ អីចឹងពេលហ្នឹងបើមិនតទៀតអ្នកមិនក៏បានធ្វើការងារអី!!

ខ្លះចង់ត បីម ដូចថាឌីជីថលយើង អត់មានអ្នកណានៅជាមួយឌីជីថលយើងអីចឹងបងៗយើងទៅកោះកុងទាំងអស់នៅតែយើងតែម្នាក់ឯង ធ្វើម៉េច!!

ក៏ចាំ!!

ខ្លះនៅឌីជីថលយើងចាស់ៗ។

ក៏ហ្នឹងហើយ អីចឹងអ្នកមីងពេលដែលអ្នកមីងកំពុងរៀនហា
អ្នកមីងមានមិត្តភក្តិដែលជិតស្និទ្ធនៅសាលាអីអត់
នៅរាប់អានគ្នាទល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងហា?មានដែរមីងណោះ?

ខ៖មានតើ មានឥឡូវវាមករកស៊ីនៅភ្នំពេញអស់
ធ្វើមេការមេអីគេធ្វើសំនង់ធ្វើអីនៅភ្នំពេញអីអស់ហើយ។

ក៏ហ្ន៎!!ហើយគាត់ឈ្មោះអីគេដែរអ្នកមីងមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធជាងគេ?

ខ៖ ឈ្មោះវន។

ក៏ មីងវន!!ចាំ!!ហ្នឹងហើយ
អ្នកមីងសិក្សាភាគច្រើនការសិក្សាពេលហ្នឹងអើរដូចរបៀបថាបានខ្ពស់នឹងគេដែរអត់
ដូចរបៀបថានៅក្នុងថ្នាក់មានល្អ មធ្យម ខ្លាំង អីវាន់អីចឹងហា??

ខ៖បានមធ្យមៗអូនបានលេខ២ លេខ៣អី។

ក៏មីងហា អា លេខ២
លេខ៣ហ្នឹងហាមិនមែនមធ្យមទេណាស់អាហ្នឹងខ្លាំងហើយណាស់!!គឺថាខ្លាំងហើយ។

ខ៖អត់ទេ រៀនឈ្មោះតែជាមួយគ្រូទេ។

ក៏ម៉េចវិញមីងប្រាប់បន្តិចមើល??

ខ៖ចុះយើងសរសេរអក្សរ កំពុងតែសរសេរអីចឹងគ្រូនៅពីក្រោយយោកជើងនៅហ្នឹង
ឈ្មោះតែជាមួយគ្រូ។

ក៏ម៉េចអីចឹងវិញមីងចាំចេះតែវីអីចឹង?

ខ៖គាត់ចេះតែលេងសើចជាមួយយើងអីចឹងទៅ!!

ក៏ហ្ន៎!!

ខ៖ដល់ពេលយើងក្រទៅអីវាន់អីចឹង កុមារានេះសរសេរតុអីចឹងក្រោមតុសរសេរស្នេហាអីៗ
ទៅដល់ជេរព្រាវៗ!កាចណាស់ញ៉មរៀន!!

ក៏ចំ អីចឹងត្រូវលូចស្រលាញ់សិស្សមីងហេ?

ខ្លះហ្នឹងហើយ ប៉ុន្តែទិញសៀវភៅមួយបីចម្ងាយអត់អត់អស់សោះ
ជំនាន់ហ្នឹងអត់មានដែលទិញបានបីចម្ងាយសៀវភៅមួយមានតែគ្រូអោយប្រពន្ធគ្រូអោយគ្រូអោយ
យ ។

ក៏ហ្ន៎!!

ខ្លះចុះគ្រូជំនាន់មុនស្រលាញ់សិស្សណាស់!!យកសិស្សដែរតើ!!

ក៏ហ្ន៎!!

ខ្លះគ្រូភាព គ្រូយន់យកសិស្ស ដល់ពេលញ៉មថាយ៉ាៗ។ ឡើងលេងលើគោអីវ៉ាន់ហ្នឹង
ថាសប្បាយណាស់ពេលហ្នឹង។

ក៏មែនហ្នឹងសប្បាយមែនហ្នឹង រៀនដល់ពេលរៀនចប់
ដល់ពេលមីងដល់ពេលអត់បានរៀនទៀតមានអារម្មណ៍ថានឹកសាលាទេមីង?

ខ្លះនឹកចេះនឹកហើយ ឃើញមិត្តភក្តិរៀន ធ្វើម៉េចបើយើងនៅឪពុកម្តាយយើងនៅ
បងៗយើងចេញមកអស់មកកោះកុងអស់ហើយ។

ក៏ចាំ!!

ខ្លះកាលជំនាន់ហ្នឹងមានមួយដីតែ៣០០០០ទេណាស់មាន១ដីមួយគ្រូសារយើងហាំ!!ជិះទូក
ទៅមួយយប់មួយថ្ងៃ។

ក៏ពួកគាត់ទៅកោះកុងធ្វើអីគេវិញមីង?

ខ្លះរកស៊ី ប្តីគាត់ធ្វើការ។

ក៏អីចឹងគ្រាន់តែទៅខាងសំណង់ទេមិនមែនទៅខាងសមុទ្រណាមីងហេ??ទៅរកស៊ីនេសាទអី
ណាហី??

ខ្លះហី??

ក៏បងប្អូនអ្នកមីងហាំ??

ខ៖គាត់នៅខាងសមុទ្រអូន។

ក៏ខាងរកនេសាទដែរដូចមីងពេលមុនហេ??

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៏ហ្នឹងហើយ អីចឹងអ្នកមីងឥឡូវចូលដល់ប្រវត្តិស្នេហារបស់មីងវិញម្តង
ជាមួយស្វាមី!!!មីងរៀបការជាមួយស្វាមីគាត់ឈ្មោះអីគេដែរអ្នកមីង?

ខ៖ ស្តើង ពៅ។

ក៏ស្តើង ពៅ?

ខ៖ស្តើង ពៅ។

ក៏ចាំ!!អីអ្នកមីងអ្នកមីងរៀបការជាមួយគាត់តាំងពីឆ្នាំណាមកវិញ?

ខ៖ មិនដឹងឆ្នាំណាទេភ្លេចហើយនេះ។

ក៏ប៉ុន្មានឆ្នាំហើយរៀបការជាមួយគ្នា?

ខ៖អើរ ហ៊ីច្រើនហើយអូនឥឡូវកូនប៉ុន្មាន១៧ ១៨ហើយ។

ក៏ហ្ន៎!!

ខ៖កូន១៦ហើយមីងបង!!

ក៏ចាំ បែកប៉ុល ពតមកប៉ុន្មានឆ្នាំមកបានអ្នកមីងរៀបការ?

ខ៖២០ឆ្នាំ!!មកនេះ!!

ក៏ដូចប៉ុន្មានឆ្នាំពីប៉ុល ពតមកហាំ??មីងអាយុ២០ឆ្នាំរៀបការអីចឹងហេ??

ខ្លះហេតុអ្វីទេ !!ដល់អាយុ៣០!!មីងហាំនឹងអីបង្ខំទេ
នៅឯកោះកុងហ្ន៎ចៅហ្វាយនៅកោះកុងនេះ លក់ដូរនៅកោះកុងនៅមុខរោងកុន សប្បាយ
ដល់ពេលអីហាំ ការក្លាយអញងាប់ងាប់ទៅមែនការបានប៉ុន្មានថ្ងៃគាត់ស្លាប់មែន។

ក៏ហ៊ីអោយតែបាននៅការក្លាយ?

ខ្លះអោយតែបាននៅការក្លាយ។អត់ចង់យកទេអាហ្នឹងចាស់ៗបង្ខំទេ។

ក៏ចាំ!!

ខ្លះគេនិយាយតាំងពីអាយុ១៨។ក៏ហ៊ីៗ!!ខ្លះប្តីតែ២៤ទេ ឆ្នាំឆ្នួរ!!

ក៏ប្តីរបស់មីងហ្នឹងហេ?

ខ្លះហ្នឹងហើយ។

ក៏ហើយដល់មីងអាយុ៣០ឆ្នាំ?

ខ្លះ៣០ឆ្នាំការ។

ក៏ហ្ន៎ តែគាត់ស្រលាញ់មីងណាស់មីងណោះ?

ខ្លះស្រលាញ់តើ!

ក៏ អីចឹងមីង!!

ខ្លះស្រលាញ់បាត់មុខមិនបាន។

ក៏ហ៊ី ថីអីចឹងបានមកតាមដល់ណោះ?

ខ្លះ ហ្នឹង ប៉ុនការងារមិនអោយធ្វើផង!!

ក៏អូយ អីចឹងស្រលាញ់គ្នាយូរឆ្នាំហើយនៅតែអោយតែមីងស្រណុករហូត។

ខ្លះហ៊ី ចុះបងអើយប្តីប្រពន្ធកុំអោយតែចេះផិតបានហើយជឿទេ!!

ក៏ហ្នឹងហើយ។

ខ៖អោយតែរកស៊ីស្មោះត្រង់ជាមួយគ្នាគេចោលយើង ចាស់ក៏គេមិនចោលយើងដែរ។

ក៖មានអីប៉ុន្មានទេមីង បងប្អូនគ្នាតែប៉ុន្មានឆ្នាំសោះហ្នឹង មីង ៣០ ពូការ ២៤។

ខ៖អោយតែស្រលាញ់យើងកុំស៊ីលួចលាក់ប្តីប្រពន្ធបានហើយ
ប្តីញ៉មអោយតែលុយនេះអីវ៉ាន់លុយបើកមកបារអោយអស់ហើយ
លុយបើកមកអោយអស់ៗហើយមិនចេះទុកទេ។

ក៖ល្អណាស់មីងពូអីចឹង!!

ខ៖អត់ចេះហូបស្រាទេ ហូបអីទេនោះ!!នោះពាក់មួកសរនោះ!!

ក៖ណា?

ខ៖ខាងកើតគេ។

ក៖ហីបានប្តីក្មេងទៀតណាស់!! ប្តីមីងក្មេង ហើយអោយប្រពន្ធស្រណុកទៀត!!

ខ៖ ថាអោយដេកបន្តិចអីវ៉ាន់ហ្នឹងហើរសប្បាយអីទៅមើលគេហ្នឹង ខ្លួល ធ្វើមើលឯងក្មេង
ស្រលាញ់ប្រពន្ធនាស់។

ក៖មីងបានប្តីសង្ហាហេ!!

ខ៖មួយៗបង្ហាប់ហ្នឹង!!ស្រលាញ់ប្រពន្ធ ណាស់ មិនបាច់ស្រីណាទៅកែបានសោះ!!

ក៖អីចឹងប៉ុន្មានកូនជាមួយពូកូន៧នាក់?

ខ៖៣នាក់ទេ។

ក៖៣នាក់ហេ??អីចឹងកូនអ្នកមីងសរុបទាំងអស់តែ៣នាក់ហ្នឹងទេហេ??

ខ៖៣នាក់ហ្នឹងស្រី២ប្រុស១។

ក៖ថាហ្នឹងហើយ!!អញ្ជឹងមិញច្រឡំទេ។

អីចឹងមីងតើការរៀបការរបស់មីងហ្នឹងស្រលាញ់គ្នាដោយចិត្តឯងឬក៏ខ្ញុំពុកម្តាយជាអ្នកបង្ខំ?

ខ៖ស្រលាញ់គ្នាចិត្តឯង។

ក៖ចិត្តឯងទេអីចឹងហេ??អ្នកមីងមុនដំបូងឃើញប្តីហ្នឹងនៅឯណាវិញ
អ្នកស្រុកជាមួយគ្នាឬក៏ម៉េចដែរ?

ខ៖ ជីដូនមួយឯង !!

ក៖ហ្នឹ!!!

ខ៖មួយនៅភូមិអង្គមីលី មួយនៅភូមិត្រពាំង។

ក៖សុទ្ធតែជីដូនមួយគ្នាទេអីចឹងហេ?

ខ៖ហ្នឹងហើយ។

ក៖ហេដូចញ្ចមទៀតហើយ!!

ខ៖និយាយឱ្យអត់ដឹងទេណាស់ ដល់ពេលយើងការហើយបាននិយាយប្រវត្តិរបស់ប្អូនឯង
ប៉ះបងប្អូនឯង បងប្អូនឯងដឹងអីចឹងអញមិនយកទេវៃ។

ក៖មីង ពុកម៉ែញ្ចមបងប្អូនជីដូនមួយគ្នាដែរតើមីង ហ៊ីមីងឯងដូចញ្ចមច្រើនម៉្លេះ??

ខ៖មែនដឹងថាការហើយបានដឹងជីដូនមួយឯង ដឹងតែជីដូនមួយឯងដឹងអីចឹងអញមិនយកទេ
ដល់ពេលញ្ចមហ្នឹងហាក់អាថ្នៃធ្វើម្ហូបហ្នឹងហាក់!!!ធ្វើម្ហូបអីចឹងដល់ពេលនេះគេបាត់ញ្ចមនោះដល់
ពេលហ្នឹងញ្ចមចង់ទៅមើលឃើញយាយទូតនោះ ទៅយាយទូតយំពេកដល់
ហ្ន៎ដល់ពេលហ្នឹងពួកហ្នឹងគេនោលោររកញ្ចម ខ្លាចញ្ចមមិត្ត។

ក៖ចាំ!!

ខ៖ឃើញឃើញនៅផ្ទះម៉ែក្មេក។

ក៖ចាំ!!មីងដំបូងឡើងមកជួបគ្នានៅឯណាជាមួយស្វាមី?ខ៖ចាំ??ក៖ជួបគ្នាដំបូងហាក់?

ខ៖ចាស់ៗដឹកនាំមកអូន។

ក៖ហ្ន៎ហើយដល់ពេលអីចឹងមកក៏ចាប់ផ្តើមស្រលាញ់គ្នាអីចឹងទៅ?

ខ្លះចាប់ផ្ដើមស្រលាញ់គ្នា។

ក្លែងចាស់ៗនៃនាំគ្នាសិនបានស្រលាញ់គ្នាពេលក្រោយ?

ខ្លះហ្នឹងហើយ។

ក្លែងឃើញចេះតែ!!

ខ្លះចាស់ស្រលាញ់គ្នាទៅ

ដល់ពេលនេះអត់ដឹងញ៉មការឯណាដល់ពេលការហើយដល់តែលក់ដុរអញ្ចឹងទៅ

ដល់ពេលនេះហើយគេដឹងញ៉មការទៅដល់ពេលអីនេះថាហ្នឹងតិចត្រូវរបស់គេ

ដល់នេះអាមួយហ្នឹងវាយហាំ កូនពេទ្យហាំ!!

ក្លែងចាំ!!

ខ្លះដល់ពេលញ៉មការហើយអីចឹងគេអោយឪគេមកចូលនិយាយ អត់ទេញ៉មការហើយហើយ
!!បានជឿហ្នឹង!!

ក្លែងហ្នឹង!!

ខ្លះហើយវារៀននៅទូកមាសហើយញ៉មការហើយវាអត់ដឹងញ៉មការហើយហើយ។

ក្លែងមានអ្នកលួចស្រលាញ់មីងណោះ?

ខ្លះហ្នឹង!!មិនខ្វះទេបង យើងកូនម្នាក់ឯងយើងនៅម្នាក់ឯងហាំ!!

ក្លែងចាំ!!

ខ្លះគេចង់បានគ្រប់គ្នា!!

ក្លែងហើយដល់ពេលហើយជាមួយនឹងពូបានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ្លះ៣នាក់អូន។

ក្លែងគាត់ស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ស្រី២ប្រុស១។

ក៖មីងអាចនិយាយប្រាប់ឈ្មោះកូនមីងទាំងអស់មើលឈ្មោះអីគេខ្លះ?

ខ៖ អើរឈ្មោះឡូយណាស់អូន!!

ក៖ឡូយហ្នឹងម៉េចទៅមីង?

ខ៖កូនទី១ ឈ្មោះ នូ ចន្រ្ទា ។

ក៖ចាំទី២?

ខ៖កូនទី២នូ សិលា ។

ក៖ចាំ!!

ខ៖កូនទី៣ នូ ចាន់រុជ។

ក៖នូ ចាន់រុជ !!

ខ៖ នូ ចាន់ រុជ។

ក៖ហ៊ីឈ្មោះពិរោះៗមែនហ្នឹងហាក់មីងណាស់!!អីចឹងអ្នកមីងមិញអត់ទាន់និយាយអំពីប្រវត្តិប្តីតែគ្រាន់តែចាស់ៗដឹកនាំអីចឹង មុនការជាមួយគ្នា៦ហ្នឹងមានយល់ចិត្តគ្នាអីវ៉ាន់សិនទេ?

ខ៖ហ៊ីចុះយើងបើមិនយល់គ្នាមិនយកកើតអូន!!

ក៖មើលចិត្តគ្នាប៉ុន្មានខែបានរៀបការអ្នកមីង?

ខ៖៦ថ្ងៃអូន។

ក៖ប៉ុន្មាន?

ខ៖៦ថ្ងៃដាក់ថ្ងៃការ ទុកធ្វើអី!!

ក៖ស្មានតែមើល!!មិញនិយាយទ្រង់រៀងហំណាស់ ស្មានតែត្រីម២ ៣ឆ្នាំអីវ៉ាន់ទៅ !!៦ថ្ងៃ។

ខ៖តែតែ៦ថ្ងៃទេ!! ជាមួយអី៦ថ្ងៃ បើប្អូនតែ៥ថ្ងៃផង។

ក៖ហ្ន៎!

ខ៖បងនោះ៥ថ្ងៃដូចគ្នា។

ក៖ចាំ!!

ខ៖ញ៉ម៦ថ្ងៃ។

ក៖ចាំហើយស្រលាញ់គ្នាទល់តែឥឡូវហ្នឹងទៅ?

ខ៖ហ្នឹង។

ក៖ហ៊ីឡូយណាស់មីងហិ!!

អូខេអីចឹងអ្នកមីងសំរាប់ចូលដល់ជីវិតអ្នកមីងវិញម្តងដោយសារអ្នកមីងកើតមកចំពេលសង្គ្រាម
ដែរហ្នឹងមែនទេមីងហេ?

ខ៖ចំអូនយើងនៅមណ្ឌលកុមារ។

ក៖ម៉េចវិញមីងនៅមណ្ឌលកុមារហ្នឹងម៉េចវិញទៅ អូនឯងអត់ទាន់ផងអូនឯងទើមអាយុជាង២០
២០ឆ្នាំនៅ?

ក៖ឥឡូវទើម២០ឆ្នាំជាងហ្នឹង។

ខ៖ហ្ន៎អីទាន់ហើយអូន។

ក៖មើលនិយាយពីប្រវត្តិហ្នឹងបន្តិចមើលមីង?

ខ៖អត់សូវដឹងដែរ !នៅមណ្ឌលកុមារអីចឹងដល់ពេលអីចឹងយើងមិនរត់ពីអាពាហ៍ពិពាហ៍អូនណោះ??

ក៖ហ៊ីៗ!!

ខ៖ហ្នឹងហើយរត់ពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ហ្នឹងមកមានអីគេទៀត។

ក៖ម៉េចទៀត?

ខ្លះដល់ពេលអាយើងមកវិញមក!!

ក្រះការរស់នៅក្នុងមណ្ឌលហ្នឹងម៉េចដែរមីង?

ខ្លះវេទនាដែរហ្នឹងហាំ។

ក្រះពេលហ្នឹងនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតហើយមីងហេ??

ខ្លះជំនាន់ប៉ុល ពតហើយអូន។

ក្រះម៉េចវិញទៅមីង ឥឡូវមីងអាចនិយាយពីជីវិតរបស់មីងនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតតើមីងជួបរឿងជួរចត់អីគេខ្លះ?

ខ្លះជួរចត់មីងអើរ មីងវាមិនសូវពិបាកប៉ុន្មានទេអូន
ត្រូវបានស្នើខោអាវអីចឹងទៅបានត្រូវកន្សែងកន្សែងអីចឹងទៅមីងអើរមានកូនធ្វើទ័ព
បងសក្តិធ្វើការអីហ្នឹងអូន។

ក្រះនៅក្នុងជំនាន់?

ខ្លះនៅជំនាន់យើង

ជំនាន់អាពតហ្នឹងបងធ្វើការឃើញទេជំនាន់ហ្នឹងកូនធ្វើទ័ពកូនអើរឪពុកម្តាយយើងនៅរស់ទេ
ណាស់។

ក្រះចាំ!!

ខ្លះអើរអត់នេះយើងអត់នៅអីចឹងពួកថ្មីពួកចាស់

តែពួកថ្មីគេយកវ៉ៃចោលហើយសល់តែពួកចាស់ឃើញទេ!!ជំនាន់ហ្នឹងយើងថាពួកយួនហ្នឹងវាមិន
បុកចូលមកវាមិនអោយគេយើងហ្នឹងអ្នកមេអី មេភូមិមេអីគេមិនអោយស៊ីនំបញ្ចុក
ឃើញទេធ្វើនំបញ្ចុកអោយស៊ីហើយដាប់
វាមិនទាន់ដាប់ណាអូនមិនទាន់បានស៊ីផងយួនមិនបុកមកយើងមិនមិត្ត។ឃើញទេ!!

ក្រះហោងហើយ!!

ខ្លះជំនាន់ហ្នឹងហា!! ហោងហើយអូនកុំអីងាប់ខ្លួនខ្លីនៅតែកូនធ្វើទ័ពទេ នៅតែគ្រួសារ
នៅអង្គមីលីនៅតែគ្រួសារពានាក់ទេ នៅអី នៅពូឈូននៅអីហ្នឹងហោ អ៊ុក
ពាចហ្នឹងទេខ្លាំងមានកូនធ្វើទ័ពឃើញទេ កូនមានធ្វើទ័ពពីរនាក់
ហើយកូនស្រីហ្នឹងសក្តីពាហ្នឹងទៀតអីគេឃើញទេ!!ស្រណុកមាំណាស់អូនជំនាន់អាពត ។

ក៏ហ៊ីហោងហើយមីងណែ!!

ខ្លះហើយដល់ពេលបងញ៉មកងចល័តឃើញទេទៅអីចឹងទៅធ្វើការនៅហ្នឹងពេលមកផ្ទះម្តងៗ
ទៅបានត្រសក់ទុំបានចំនីចំណុកយកទៅអីចឹងមេកងគេស្រលាញ់គេអត់អោយធ្វើការអីទេ
ឃើញទេ!!សព្វថ្ងៃហ្នឹងមក ដល់ពេលអីចឹងទៅពួក
ចុះឃើញអញ្ចឹងយើងមិនទៅរកម្ហូបដល់ពេលអញ្ចឹងឃើញទេពេលជំនាន់ហ្នឹងយន្តហោះគេទុំ
លាក់គ្រាប់ហើយមែនហោឃើញទេបែកពីឪពុកម្តាយទៅ៣
៥ខែបានរកឃើញមកវិញអីចឹងទៅតាមទៅតាមទៅចេះតែបានមកស្រុកយើងវិញទៅស្តមអូន
អើរ មិនដឹងស្បែកឆ្អឹងនៅណាទេ នៅរស់សព្វថ្ងៃហ្នឹងទៅ អាយុ៥០ជាងហើយអាយុ៥២។

ក៏ហ៊ីៗ!!

ខ្លះវេទនាណាអូនអើយដោតទាំងខ្សែទាំងខ្សែហ្ន៎!!

ក៏មីងឃើញហោ?

ខ្លះឃើញ ឃើញផ្ទាល់ភ្នែក។

ក៏ឃើញម៉េចខ្លះមីង ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ហ្នឹងនិយាយមើល??

ខ្លះវេទនាណាស់អូនអើយ!!

ក៏ដឹកមនុស្សទៅវីវីចោល?

ខ្លះដឹងមនុស្សទៅវីវីចោលដល់ពេលគេបាញ់គេទុំលាក់គ្រាប់បែកហ្នឹងមកឃើញផ្សែងឃើញទេ
យើងមិនត្រូវរហូសយើងមិនសែងវិតឃើញទេ!!ថាវេទនាណាស់ កុំនិយាយរឿងហ្នឹង
វាអាក្រក់ណាស់។

ក៏ចង់ដឹងវាអាក្រក់ហ្នឹងហាមីងថាតើវាអាក្រក់ដល់ថ្នាក់ណាទៅ!!

ខ៖ ឪពុកម្តាយអូនឯងមិននិយាយប្រាប់ទេហេ?

ក៖ និយាយប្រាប់បានខ្លះៗប៉ុន្តែញឹកញាប់ចង់ដឹងពីជីវិតមនុស្សផ្សេងទៀតហាក់តើអើរដោយសារអើរអ្នកខ្លះគេនៅភូមិផ្សេងៗគ្នាហាក់ដោយសារគាត់នៅឆ្ងាយ
គាត់នៅបាត់ដំបងហ្ន៎!!ហើយមិននៅកំពតនេះណោះហេ អីចឹងឡើងជើងត្បូង។

ខ៖ អើរអូនអើយពួកថ្មីៗគេយកទៅវីរោល ទៅស្ទូងដកយើងស្ទូង
ទៅធ្វើការមិនល្អអីវ៉ាន់ស្ទូងៗយូរជាងគេហ្នឹងគេដឹងដៃយកទៅវីរោលហើយ។

ក៖ អាមិនល្បឿនក៏វីរោលទៀត?

ខ៖ ហ្ន៎

កងចល័តយើងស្ទូងមិនល្បឿនអីចឹងទៅគេឈរមើលយើងនៅលើភ្លឺហ្នឹងកាំភ្លើងមួយដើមចាំមើលយើងអាស្ទូងល្អអាណាមិនល្អហ្នឹង តែយើងស្ទូងយូរ ដឹកដៃយើងយកទៅវីរោលទៅ។

ក៖ វាដូចរបៀបថាហ្ន៎អញអត់មានអីធ្វើអញដើរក្រអែក្រាអីនេះ??

ខ៖ វាដេកហា ដេកនៅលើនេះ

ដូចនៅរោងចក្រយើងធ្វើយើងចង់មិនធ្វើអីស្រុកហ្នឹងអាសិតហ្ន៎!!!កំពតថាវីៗហើយ!!

ក៖ ដូចវាយកយើងយកជីវិតយើងយកទៅលេងសើចណោះ??

ខ៖ យកលេងសើចអីជាមួយយើងទេថាវីៗហើយធ្វើការមិនល្អ
ពួកថ្មីដឹងតែយកដាក់ភូសភូសហើយ ។

ក៖ ពួកអ្នកដែលជំលៀសមកពីហ្នឹងវិញមកពីណាមីង?

ខ៖ ដឹងអាណាដឹងអាពត។

ក៖ អត់មានប្រាប់អីទេហេ?

ខ៖ ហ្ន៎!!

ក៖ មីងការហូបចុករបស់មីងម៉េចដែរ
មិនមែន៣ឆ្នាំ៨ខែ២០ថ្ងៃហ្នឹងវាស្រួលរហូតឬក៏វាមានថ្ងៃណាខ្លះពិបាក?

ខ្លះវាពិបាកពិបាកកន្លែងណាពិបាកៗកូនគេធ្វើទ័ពគេស្រណុកទៅ
កូនគេណាគេមិនធ្វើទ័ពគេវេទនាទៅបាយបបរ តែពេលនេះគេចែកហើយមួយតុល
៨នាក់១០អីអីចឹងហើយមួយដុងៗហើយយើងហូបឆ្អែតដែរយើងបើសិនជាយើងឃើញឪពុកម្តាយ
យើងមកពីធ្វើការ
ឃើញយើងបានមួយដុងអីចឹងយើងរំលែកអោយឪពុកម្តាយយើងទៅណាស់យើងអានិតឪពុក
ម្តាយញ៉មធ្វើអញ្ចឹង ញ៉មមិនដែលហូបបានឆ្អែតឆ្អែតអីចឹង
ដល់ពេលយើងឃើញឪពុកម្តាយយើងអោយម្នាក់មួយបានៗយើងរំលែកអោយឪពុកម្តាយយើ
ង ដល់ពេលយើងកូនយើង ចុះយើងក្មេងមិនក្មេងទូចឃើញទេ!!
ដល់ពេលហ្នឹងជំនាន់ហ្នឹងយើងមិនទារសាច់ឃើញទេ
ម៉ែសាច់ម៉ែសាច់មានណាម៉ែសាច់ម៉ែសាច់គេសំលក់យើងគេយកយើងវ៉ៃចោលទៀត ។

ក៏តែមីងអត់ទារដែរពេលហ្នឹងហេ?

ខ្លះអូនញ៉ម អូនពៅញ៉មទារហាំ ដល់ពេលនេះញ៉មបានកូនមេកង បើអត់កូនមេកង
គេយកវ៉ៃចោលហ្នឹងអូន បើអត់!!

ក៏ហើយក្មេងគ្នាទៅដឹងអីមីងហើយ?

ខ្លះវាជំនាន់ អូនឯងមើលមើលវាជំនាន់អាក្រក់ណាស់ ពេលនិយាយពីប្រវត្តិរូបហ្នឹង
ឃើញចាស់ៗជំនាន់ដើម
អីទៅភ្នំពេញទៅពិគោះគ្នាភ្នំពេញហ្នឹង!!ទៅជំនាន់ហ្នឹងសន្លឹកសន្លាប់វេទនាណាស់។

ក៏៖
អើយមីងអើរពិបាកណាស់!ហើយមីងឃើញគេចងខ្សែយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោលហើយមែន
ទេ?

ខ្លះហ្នឹ!!

ក៏តែឃើញគេវ៉ៃនៅមុខទេ?

ខ្លះ ហើយចុះគេខ្លាចអីអូនយើងទៅស្ពានដែរហ្នឹងហាំ ស្ពានដែក
ទៅវ៉ៃចោលនៅក្នុងព្រៃយើងដេកហ្នឹងគេវ៉ៃចោលហ្នឹង
ព្រលឹមឡើងដេកមិនដឹងខ្លាចងាប់អីហ្នឹងៗផង។

ក៖អូយ!!មីងភ័យទេ?

ខ៖ញ៉មដើរកន្លង!!។

ក៖ដើរកន្លងខ្មោចហ្នឹងទៅ?

ខ៖ហ្នឹងដើរកន្លងខ្មោចនៅក្នុងព្រៃហ្នឹង
យើងដេកហ្នឹងគេវ៉ៃចោលនៅហ្នឹង។ក៖ចំ!!ខ៖ព្រលឹមឡើងដេកហ្នឹងមិនដឹងខ្មោចងាប់ហ្នឹង
កុំតែភ័យ។

ក៖ហើយមីងឮទេ?

ខ៖ដើរកន្លង។

ក៖ដើរកន្លងខ្មោចហ្នឹងទៅ?

ខ៖ដើរកន្លងខ្មោច យើងម៉េចដឹងដើរទៅ
យើងគេវ៉ៃចោលយើងដេកលក់ចុះក្មេងៗយើងពេញលក់ហើយអូន ដេកលក់ហើយ
ដល់ព្រលឹមឡើងឃើញពីរនៅកៀនព្រៃ។

ក៖

អូយ!!ហើយមីងមានដែលដើរទៅណាដើរទៅឃើញប្រទះភ្នែកគេយកមនុស្សយកទៅសម្លាប់
ចោលអីអត់នៅមុខ?

ខ៖ចេះតែឃើញហើយអូន។

ក៖ឃើញដែរ?

ខ៖ឃើញ យើងឃើញទៅយើងញាក់ដឹងធ្វើម៉េចទាំងខ្សែទាំងខ្សែអីចឹងដឹក
!!អីនៅកងចល័តអីចនៅផ្ទះអីពួកកងចល័តទៅផ្ទះនៅផ្ទះអីហ្នឹងអូនអើយ!!វេទនា។

ក៖ហ៊ីមីងអើយមីង!!

ខ៖ដឹកទាំងខ្សែទាំងខ្សែ វាយកទៅវ៉ៃចោលនៅចំការចាមហ្នឹង!!

ក៏ចាម?

ខ្លះចាម ឈ្មោះចំការចាម។

ក៏ហ្ន៎!!ឈ្មោះគេទេអីចឹងហេ??

ខ្លះចំការចាមវេទនាណាស់ជំនាន់ហ្នឹង។

ក៏ចាំ!!

ខ្លះអោយពួកកំពតនិយាយមើលទឹកភ្នែកទឹកភ្នែកទឹកសំបោរ។

ក៏ហ្ន៎ភាគច្រើនគេថាពួកនៅកំពត!!

ខ្លះភាគច្រើនពួកថ្មីទៅពួកពីភ្នំពេញទៅគេយកវ៉ៃចោលហ្នឹងតើ!!

ក៏ហ្នឹងហើយ។

ខ្លះជំនាន់ហ្នឹងមើលសួរចាស់ៗមើលថាអីកុហក!!

ក៏និយាយទៅនៅកំពតគេថាសម្លាប់សាហារដែរមឹងណោះ?

ខ្លះអើរ !!ពួកថ្មីពួកអីហ្នឹង ពួកទៅពីភ្នំពេញពួកអីហ្នឹង គេទុកតែពួកចាស់ៗពួកជំនាន់អាពតហ្នឹង
ពួកថ្មីគេដឹកយកទៅវ៉ៃចោលអស់ហើយ មិនសួររស់ទេពួកថ្មី សួរមើលចុះ
ផ្ទះណាក៏ដោយផ្ទះណាភូមិណាក៏ដោយភូមិណា ពួកថ្មីពួកចាស់សួរមើលហ្ន៎!!ថាអីកុហក។

ក៏ម៉េចអីចឹងមឹងណោះបានក៏ស្អប់អ្នកថ្មីម៉្លេះ ប្រជាជនឯងដដែលសោះហ្នឹង។

ក៏សួរម៉ាក់អូនឯងមើលម៉េចវិញបានគេយកវ៉ៃចោលវិញហ្នឹង។

ខ្លះធ្វើការល្អធ្វើការមិនល្អតែវាដាក់ចំពួកអាថ្មីអាចាស់ សួរជំនាន់ហ្នឹងមើលទៅបើថាអីកុហក
ចុះគេសំភាសន៍ហ្នឹងមិនឃើញចុះ ផ្តល់ព័ត៌មានហ្នឹងមិនឮជំនាន់អាពតមើលមើល។

ក៏ចាំហ្នឹងហើយ។

ខ្លះគេចាក់មើលមើលទឹកភ្នែកទឹកសំបោរដេញបាញ់កូនយំស្រែកម៉េចដឹងហើយ។

ក៏គ្រប់កន្លែងអីចឹងតែមួយម៉ង់ម៉ង់ហេ??អត់មានកន្លែងណាជាងអ្នកណាគេទេហេ?សុទ្ធយើញ
វេទនាទាំងអស់។

ខ្លះឃើញវេទនាទាំងអស់ ជំនាន់អាពត ចុះយើងមានអីបានស៊ីគ្រប់គ្រាន់អូនអើយ
ដើរកងចល័តបាយ បបរអីចឹងទៅ ពេលបាយបបរអត់មានស៊ីយើងដើររើសដំឡូងហ្នឹងគេទៅ
ដល់ពេលមេកងគេដឹងយើងឡើងលូចបេះដូងគេអីចឹងទៅ គេឃើញគេវ៉ៃយើងអីចឹងទៅ
យើងពាក់ករ យើងចងដូងហើយពាក់ខ្សែករបណ្តើរយកទៅវ៉ៃទៅ!!

ក៏ចំ!!

ខ្លះសាហាវណាស់អូនកុំនិយាយអីចឹង
អីចឹងបានថាអីចខ្លួននិយាយពីប្រវត្តិរូបណាស់វាអីចឹងវាវេទនាណាស់។

ក៏អីចឹងម៉ង់ឃើញអ្នក អ្នកណាគេលូចដូង!!បើគេទាន់!!

ខ្លះអើរចុះជំនាន់ហ្នឹងកងចល័តហ្នឹងមានតែស្បែកហើយនឹងឆ្អឹងគ្នាមិនលូចឡើងបេះស៊ី!!

ក៏ហ៊ី!!

ខ្លះហើយដំឡូងយើងដើរហើយដកនៅសល់អាប៉ុនមេដៃមេយើងយើងមិនដើររើស
យកមកស៊ីយកមកដុតស៊ីតែមេកងឃើញគេមិនវ៉ៃយើងចោល !!

ក៏ហើយបោះចោលសោះហ្នឹងហា!!!

ខ្លះអើរបោះចោលហ្នឹងហា គេបោះចោលយើងធ្វើការយើងហោរយើងឡើងមករកស៊ី។

ក៏អើយ!!

ខ្លះដូចយើងដេរពាងចក្រអីចឹងយើងដេរមិនទាន់ដល់ម៉ោងអូនឯងចេញមេមិនស្តី!!

ក៏ហ៊ី!!

ខ្លះហើយនេះយើងធ្វើការយើងហោរយើងមិនដើររើសអីចឹងស៊ីគេមិនវ៉ៃ ខ្លាំងម៉្លេះ។

ក៏តែបើសិនជាផុតពីហ្នឹងអត់អីទេម៉ង់ណោះ?ផុតពីម៉ោង?

ខ៖អត់អីទេ!!ធ្វើការល្អបាននៅយូរ
ធ្វើការមិនល្អគេយកទៅវីចោលភូសៗដាក់ជីស្រែធ្វើមិនដឹង!!

ក៖មីងខ្មោចពេលគេយកទៅវីចោលគេយកទៅឆ្ងាយពីភូមិឬក៏ពេលខ្លះនៅហើមពេញស្អុយ!!

ខ៖ងាប់គេយក!!មានអីគេយកទៅសម្លាប់ចោលក្នុងព្រៃនោះ!!

ក៖ហ្ន៎!!សុទ្ធតែ!!

ខ៖គេយកសម្លាប់នៅក្នុងព្រៃ អាណាគេធ្វើអោយយើង
គេកាប់ជន្លងនៅក្នុងព្រៃអាណាគេវីចោលនៅកណ្តាលភូមិយើង យកកៀនៗទៅព្រៃហ្ន៎!!

ក៖តែមិនសូវឆ្ងាយណាប៉ុន្មានដែរមីងណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយយកទៅឆ្ងាយៗដែរហ្នឹងអូន!!កាប់អន្លងកាប់អី
នឹងចេះយូនមកបុកចូលដែរលើសិនជាយូនមិនបុកចូលស្មានតែយើងហ្នឹងនៅរស់ហេ??កុំអីមនុ
ស្សងាប់អស់ហើយ!!

ក៖ឥឡូវមីងនិយាយពេលថ្ងៃចុងក្រោយអាពេលដែលថ្ងៃគេហៅហូបនំបញ្ចុកនោះវិញមើលម៉េ
ចទៅមីងថ្ងៃហ្នឹង?

ខ៖អាថ្ងៃហ្នឹងហាំ កំសត់តិចហើយថ្ងៃហ្នឹង។

ក៖ឥឡូវនិយាយមើលកំសត់ម៉េចខ្លះទៅ?

ខ៖ឥឡូវយើងកន្លង កន្លងហួសហើយអូន។

ក៖ចាំ!!

ខ៖យើងបានសប្បាយវិញហើយ។

ក៖ហ្នឹងហើយ តែដល់ពេលថ្ងៃហ្នឹងគេហៅម៉េច គេដឹងថាគេដាក់ថ្នាំបំពុលអីទេ??

ខ៖ដឹងតើ គេដាក់អោយយើងធ្វើនំបញ្ចុកស៊ីហើយ!

ក៖ចុះគេសុទ្ធតែមាន!!

ខ៖យើងធ្វើស៊ីថ្ងៃហ្នឹង ស្អែកឡើង យប់ឡើងយូនបុកមកថ្ងៃល្ងាចហា!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ថាព្រលឹមឡើងត្រូវបានស៊ីហា!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ដល់ពេលយូនបុកមកយើងផុតស៊ីទៅ ។

ក៖តែប៉ុន្តែពេល!!

ខ៖ថាអីដេកនៅមណ្ឌលកុមារដឹងថាគេអូនអើយថាប្រជាជនមិត្តមកនៅមុខផ្ទះហ្នឹង
បងញ៉មថាស្អីទេរឿយអញឃើញយូនឃើញអីបាញ់គ្នាបាញ់អី
បបូលគ្នាបែកម៉ែឌីអស់រលីង ។ក៖ហ្ន៎!!ខ៖មណ្ឌលកុមារបែកម៉ែឌីអស់រលីង
ញ៉មអីវ៉ាន់មិត្តទៅម៉ែឌីញ៉មអីវ៉ាន់ពេលកំពុងរៀបចំមកផ្ទះដែរ
ខ្លះណាបែកម៉ែឌីរកគ្នាមិនឃើញទេ!! មិនដឹងនៅណាអីណា!

ក៖ហើយប៉ុន្មានថ្ងៃបានរកម៉ែឌីឃើញវិញ?

ខ៖តែមួយថ្ងៃ។

ក៖តែមួយថ្ងៃទេហេ?

ខ៖តែមួយថ្ងៃ។

ក៖គ្រាន់តែបែកខ្វែកអាកំពុងអាយុនចូលមកហ្នឹងហេ??

ខ៖ហ្នឹងហើយ។អើរវេទនាណាស់បាញ់ទូងទូងគ្រាប់កាំភ្លើងអើយ!!

ក៖អើយរត់ទៅណាស់ទៅមីងហ្ន៎យ។

ខ៖អើយវេទនាណាស់អូន!!កុំនិយាយអាជឿហ្នឹងនិយាយរឿងឥឡូវវាសប្បាយ
បើនិយាយពីរឿងជំនាន់ហ្នឹងពិបាកណាស់។

ក៖មីងនឹកឃើញរឿងមួយហ្នឹងគួរអោយខ្លាចទេមីង?

ខ៖មិនចេះខ្លាចទេ សូរជំនាន់ម៉ែអូនឯងមើល!!ម៉ែឪអូនឯងមើលម៉ែចវិញ!!

ក៖ម៉ែខ្លាចដែរ។

ខ៖មកសួរមីងជំនាន់ហ្នឹងទឹកភ្នែកប៉ុន្មាន!!

ក៖មីងអើយរាល់តែថ្ងៃហើយមីង។

ខ៖ប៉ុណ្ណឹង

ឃើញមើលកំសត់ណាស់។មើលៗក្នុងនេះមើលកូនក្មេងគេឆែកក្នុងនេះមើលចុះ!!គេដេញបាញ់ម៉ែៗឃើញទេមើលចុះ!!ពេញនេះហ្នឹងចុះ!!អាពតហាំ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖អាពតទេ។

ក៖ អើយមីងមានដែលរួច រត់ចេញពីអាពតហ្នឹងទៅនៅណាអីណី ទៅនៅក្នុងព្រៃក្នុងអីទេមីង?

ខ៖ទៅណាទេអូនរត់ទៅណាវិញទៅ។

ក៖បើទៅណាក៏ជួបអីចឹងដែរមែនទេមីង??

ខ៖ទៅណា មានអ្នកណារត់រួចទេអូន កុំបានយូនហ្នឹងចូលមកកុំអីយើងងាប់អស់ហើយ។

ក៖តែហោងហើយមីងឯងគិតមើលមើលស្នែកឡើងគេដាក់បំពុលនំបញ្ចុកហើយហ្នឹង!!

ខ៖ហ្នឹងហើយ ហើយយើងបានស៊ីនំបញ្ចុកអរណាស់

ហើយពេលហ្នឹងគេកាប់អន្លង់ហើយហើយណាស់។

ក៖ហើយពេលហ្នឹងអត់ទាន់!!។

ខ៖គេកាប់អន្លង់ហើយហើយ។

ក៖អើយកាប់រណ្តៅទុកមួយអោយហើយ។

ខ៖អើរវាទៅកាប់អន្លង់ហើយហើយអូន កាប់អន្លង់នៅស្រុកគេណាណោះ!!
កាប់ហើយហើយអន្លង់ អាខ្លះធ្វើនំអន្សមជ្រូកវេចនំអន្សមជ្រូកហាំ!!

ក៖ហ៊ី!!វាអោយប្រជាជនជួយអត់ឬក៏គ្រាន់តែថាគ្នាវាអ្នកធ្វើហ្នឹងទេ?

ខ៖ពួកយើងហ្នឹង។

ក៖ហួសសប្បាយចិត្តណាស់ពេលហ្នឹងមឹងថាពួកអញឆ្កែតហើយ ឆ្ងាញ់ហើយស្អែក។

ខ៖ដាប់អស់ហើយចេះយូនបុកមកបាន យូនបុកមកសំណាងណាស់។

ក៖មឹងញ៉មភាគច្រើនសំភាសន៍មនុស្សគ្រប់គ្នាភាគច្រើនគេនិយាយថាភាគច្រើនអាហូបនំបញ្ចុក
ហ្នឹងហ្នឹងភាគច្រើនអោយតែមុនថ្ងៃហ្នឹងភាគច្រើនមួយៗគឺហូបនំបញ្ចុកគ្រប់គ្នា
សូម្បីតែអ្នកនៅកំពង់ចាមក៏អញ្ចឹងដែរ។

ខ៖តែនំបញ្ចុកហ្នឹងអូន អន្សមជ្រូកនំបញ្ចុក ភូមិយើងនំបញ្ចុក ភូមិគេអន្សមជ្រូក។ក៖ហ៊ី!!អើរ!!

ខ៖ម៉េចៗវាខុសគ្នាអូន អាពត។

ក៖ហ៊ីៗ!!

ខ៖និយាយម៉េចខុសគ្នា។

ក៖មេធំអីវានៅណាទៅមឹងញ៉មឆ្ងល់ដល់ហើយនេះ។

ខ៖ហ្ន៎មេអាប៉ែតនៅ អាប៉ែតគេចាប់ជាប់គុកហ៊ីអី?

ក៖អាពត អាពតដាប់បាត់ហើយប៉ុន្តែ!!

ខ៖អាប៉ែត។

ក៖អ្នកណាគេអាប៉ែតញ៉មឈ្មោះ??

ខ៖មេកងអាប៉ែតហាំ អាប៉ែតយើងសព្វថ្ងៃហ្នឹងហ្ន៎!!តាម៉ុក តាប៉ែតហ្ន៎!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖អូនឯងដឹងពេទ្យតាកែវអត់?

ក៖អត់។

ខ៖ផ្ទះគេតាម៉ុកតាអីនៅហ្នឹងហ្នំ!!

ក៖ហ្នំ!!

ខ៖មេអាពត!!

ក៖ចុះគាត់នៅរស់!!

ខ៖នៅ!! ងាប់បាត់ ដឹងអីគេថាជាប់គុក
យើងមិនដឹងថារស់នៅណាអីណាយើងមិនសូវដឹងថានៅៗៗ!!

ក៖នួន ជានៅ។

ខ៖នៅ!! នួនជានៅហេ?

ក៖នៅអាពតស្លាប់។

ខ៖នួន

ជានៅអាម៉ុកអាប៉ែតហ្នឹងដូចជាប់អីជាប់គុកមិនដឹងរួចនៅចុះ? ជំនាន់ហ្នឹងគេចាប់បានតើ!!

ក៖ហ្នំអាពូកមេក្លោងធំៗហ្នឹង។

ខ៖អើអីចឹងដឹងអាប៉ែតដឹងអាម៉ុកនៅហ្នឹងចុះ?

ក៖តាម៉ុកហើយនឹងតាប៉ែតតែមួយទេអីចឹងហេ?

ខ៖ហ្នំ!!

ក៖តែមួយ!!

ខ៖នៅតាកែវហ្នំ!! ពេទ្យតាកែវផ្ទះគេនៅប៉ុណ្ណាណីនៅហ្នឹងហើយចុះ!!

ក៖កូនចៅ! អីវ៉ាន់ម៉េចទៅម៉ឹងណោះ?

ខះហ៊ី??

កះកូនចៅពួកគាត់ម៉េចទៅ?

ខះចុះអាណាទៅដឹង!!។

កះម៉ែខ្ញុំធ្វើអញ្ចឹង។

ខះអូនអើយជំនាន់ហ្នឹងអូនអើយបងហាំ!!ជំនាន់ហ្នឹងចៀនណាងាប់ដែរ
ចាំមើលកងចល័តនៅធ្វើការនៅព្រៃក្រឡាយើង យើងឡើងម៉ោង៤ហ្នឹង
អើរដល់ពេលថ្ងៃល្ងាចហ្នឹងមកលេងផ្ទះខ្ញុំពុកមម្តាយឃើញទេ!!ដល់ពេលអូនអើយគេទៅចោល
អស់រលីងអាទូកមាស អីដើរមកជួបមេអាពត ជំនាន់អាពតហ្នឹង ដល់ពេលនេះដើរមកមុខគេ
គេអត់ហ៊ានធ្វើអីគេដែរអូន!!ម៉ោង៤ហាំ!!ប្រសិនម៉ោង២ ម៉ោង៣អី
គេសម្លាប់អីចោលមិនដឹងស្មើម៉ានផង។

កះគ្រាន់តែដើរកាត់មុខសោះហ្នឹង។

ខះហ៊ី!!ចុះថាគេញថាអីទៅចុះ គេមិនថាយើងអញ្ចឹង គេញចោរអីវ៉ាន់អីចឹង
គេញចោរគេមិនបាញ់យើងចោល ចុះដើរហួសដែរ វាដើរហួសវាឃើញយើងវាអត់អីដែរ
ម៉ោងភ្លឺហើយ បើសិនណាម៉ោង១ម៉ោង២អញ្ចប់បាត់ហើយ
មិនដឹងម៉ែខ្ញុំអញ្ចុះនៅឯណាទេលោកអើយ!!

កះអើយមីងហ្គើយ!!

ខះចេះនឹកឃើញដែរជំនាន់ហ្នឹង នឹកឃើញកន្លែងហ្នឹងទឹកភ្នែកគេមកចោលអស់។

កះញ៉មញ៉មមកនិយាយប្រាប់ហាំពួញមតែបន្តិចទេមីង គេយកទៅសម្លាប់ចោល!!

ខះហ៊ី!!

កះថ្ងៃហ្នឹងអីចឹងទៅណាស់!!

ខះហ៊ី!!

កះហើយដល់ពេលអញ្ចឹងដើរទៅគេយកទៅហើយថាឃ្នាលគោអត់មើលគោ
ហើយគោហ្នឹងវាបោលមេឃភ្លៀងខ្លាំងហ្នឹងហើយអត់ដឹង!!

ខះមែនហើយដល់ពេលនេះចែកអោយពេលហ្នឹង អោយពួកយើងមើលគោអូនអើយ
យើងមើលគោអោយគេ មើលដល់គោដល់ គោដល់ត្រូវអីកន្លែងហ្នឹងរលាត់។

កះហើយស្នាមទាល់តែឥឡូវទេ?

ខះស្នាមទាល់តែឥឡូវ។

កះមើលមើលបន្តិចមើល?

ខះហ្នឹងអីខ្លួនអោយមើលណាស់។

កះអត់អីទេញ្ញមស្មានតែនៅលើៗនេះ អត់អី។

ខះនៅស្នាមទាល់តែឥឡូវ។

កះគោដល់ពីជំនាន់អាពត។

ខះស្នែងវាអោយស្រួចស្រួម ដល់២ ៣ត្រលប់ មើលគោអោយគេវេទនាណាស់អូនអើយ!

កះចាំ!!

ខះឥឡូវមកជំនាន់សប្បាយវិញហើយ។

កះហោងហើយជំនាន់ឥឡូវអត់មានមួយហ្នឹង បើពួកញ្ញមហ្នឹងដឹងតែងាប់ម៉ង!!

ខះហ្នឹង!!ពួកហ្នែងងាប់បាត់ហើយ។

កះពួកញ្ញមហ្នឹងហ្នឹងម៉ងថ្ងៃហ្នឹងគេយកទៅសម្លាប់ចោលអីចឹងហើយគេហៅទៅហើយដល់ពេល
គាត់គេហៅអីចឹងទៅភ្លេច!!

ខះគេហៅទៅហ្នឹង គេហៅហ្នឹងយើងមិនដឹងខ្លួនទេអូន!!

កះចាំ!!

ខ្លះទៅដល់ចងសេក ចងខ្សែទាំងខ្សែទាំងខ្សែ។

ក្រះដើរវ៉ែងដាប់ទៅ? ហើយដល់ពេលហើយដើរទៅរង្វងជាមួយអាពុកឆ្មបហ្នឹងហ្ន៎!!មីង!

ខ្លះហ្ន៎!!

ក្រះពូញ្យមហ្នឹងហ្ន៎!!រង្វងជាមួយពូកឆ្មប។

ខ្លះអាខ្លះធ្វើដាប់ដែរតើអូន វ៉ែចោលនៅក្នុងអន្លង់ធ្វើពុតធ្វើដាប់វាឡើងវិញដែរតើ!!!

ក្រះហ្ន៎!!

ខ្លះដល់ពេលវាដើរទៅ ពូញ្យមហ្នឹងហិកន្លែងហ្នឹងហិ
គេដាក់ពូថៅហ្នឹងហ្ន៎!!គេវ៉ែយើងភូសភូសគេវ៉ែយើងមិនចូលក្នុងអន្លង់។ក្រះចំ!!ខ្លះដល់ចូលអន្លង់ក៏ធ្វើដាប់ ដល់ពេលមេកងចេញវាឡើង ឡើងទៅរកកន្លែងមួយទៀតអីចឹង។

ក្រះអូយតែសុទ្ធតែប្រថុយខ្លាំងហើយមីងអើយ!!

ខ្លះហ្ន៎!!ពុតធ្វើដាប់ហ្ន៎!!

ក្រះហ្នឹងពូញ្យមហ្នឹងមីងដល់ពេលរង្វងទៅ រង្វងយប់ហ្នឹងបាត់ទៅ បាត់ទៅណាស់
ហើយដល់អញ្ចឹងមានតាមួយចាស់មួយហ្នឹងគាត់ថា
ហ្ន៎ហ្នឹងមែនអាពុកឆ្មបគោ?ពូកអាឆ្មបមិញដើររកហ្ន៎!!ហើយពូកគាត់រួចផុតទៅមីង!!

ខ្លះហ្ន៎!!

ក្រះដល់ពេលស្នែកឡើងគាត់ទៅភូមិវិញ ទៅភូមិវិញគេថាបិតវគ្គវ៉ែចោល គេឈប់វ៉ែចោលទៅ
ហើយដល់ពេលអាឆ្មបហ្នឹងមកថាហ្ន៎ហ្ន៎ហ្ន៎ហ្ន៎!! គេបិតវគ្គហ្នឹងចោល
!មីងអើយនិយាយពីថា!!តែឥឡូវពូញ្យមគាត់ធ្វើធំហើយ!!

ខ្លះនិយាយអាជំនាន់ហ្នឹងវេទនាណាស់!!ត្រូវហើយ។

ក្រះហោងណាស់មីងណាស់!!

ខ្លះហោង។

ក៏ហ្នឹងហើយ អីចឹងមីងសល់ប្រហែលជាមួយសំនួរទៀតអីវ៉ាន់ទេ
អត់សូរយូរទៀតទេ!!អីចឹងដោយសារមីងមានកូនមានអីហើយមែនទេមីង?

ខ្លះមាន។

ក៏ចាំ!!អូមិញឈប់បន្តិចទៀតសិនបន្ទាប់ពីបែកប៉ុល ពតមកមីងរៀបការមកម៉ងហេ?

ខ្លះហ្នឹងហើយ។

ក៏ហើយពេលរៀបការមកពេលអ្នកមីងបែកមកមីងរកស៊ីអីគេដែរ?

ខ្លះរកស៊ីធ្វើអីអូនធ្វើតែស្រែចំការហ្នឹង!!

ក៏តែស្រែចំការហ្នឹងទេ!!ហើយចុះមានកូនអីវ៉ាន់ហ្នឹងពេលមានកូនមកហ្នឹងមីងមានអោយកូន
រៀនអត់?

ខ្លះរៀន!!

ក៏ទាំង៣នាក់ហ្នឹងអោយរៀនទាំង៣ទេ?

ខ្លះរៀនទាំង៣ហ្នឹង។

ក៏ចាំ!!

ខ្លះហើយឈប់រៀនអស់ហើយអូន ឈប់រៀនអស់ហើយ ចេះរៀនបានថ្នាក់ទី៨
ទី៨ទី៩ហ្នឹងហាំ!!

ក៏ចាំ!!

ខ្លះយើងរកស៊ីអស់ហើយយើងរៀនតអីទៀត ទៅរៀនម៉ាស៊ីនត្រជាក់នៅកំពង់សោមហ្នឹង
សប្បាយវាអស់ទាស់ហើយ។

ក៏ហ្នឹងអីចឹងទៅរៀនចាប់ជំនាន់វិញ?

ខ្លះហ្នឹងហើយវាទៅរៀនម៉ាស៊ីនត្រជាក់។

ក៏ចាំ!! ហ្នឹងហើយ។ អីចឹងបានចាប់ជំនាញទៅរៀងល្អបន្តិចហើយមីងណោះ?

ខ្លះហ៊ី អាមួយហ្នឹងគេស្រលាញ់វាចង់ដាច់។

ក៏ចាំ!! ចុះកូនស្រីៗពីរនាក់ទៀត?

ខ្លះអាអូននៅផ្ទះនៅចាំផ្ទះ។

ក៏ហើយមីងអត់អោយ!! គាត់ឈប់រៀនខ្លួនឯងឬក៏គាត់ឈប់?

ខ្លះវាឈប់ខ្លួនឯង!!

ក៏ហ្ន៎!!

ខ្លះទៅរៀនកាលភ្នំហ្នឹងទៅរៀនទិញកាតាបទិញអីអោយរៀនទៀតវាអត់រៀន!!

រៀនធ្វើអីរៀនបានធ្វើអីយើងនៅតែធ្វើស្រែដដែល។

ក៏មីងគស្លិបន្តិចទៅ!! ដ

ខ្លះរៀនល្មមបានហើយ!! ចេះល្មមៗបានហើយ!!

ក៏ចាំ!!

ខ្លះកូនវាអោយរៀនទៀតហើយ តែវាអត់រៀន។

ក៏អីចឹងអ្នកមីងសំរាប់ចំនង់ចំនូលចិត្តអ្នកមីងអ្នកមីងចូលចិត្តញ៉ាំម្ហូបអីគេ? ខ្លះចាំ? ក៏មីងចូលចិត្តញ៉ាំម្ហូបអីគេដែរ?

ខ្លះហ៊ីមានអីសាច់ជ្រូកត្រីហ្នឹងអូន!!

ក៏ចាំ!! ម្ហូបដែលមីងចូលចិត្តជាងគេដែលមីងចូលចិត្តជាប្រចាំនៅក្នុងគ្រួសារធ្វើអីគេច្រើនជាងគេ?

ខ្លះហ្ន៎ គ្រប់មុខហ្នឹងអូនអើយមិនរើសទេ។

ក៏សំលេងម្លូរ ប្រហុកអីវ៉ាន់ទៅហី!!

ខ៖ម្នូរអីវ៉ាន់ទៅ

ត្រូវចិញ្ច្រាំប្រហុកចិញ្ច្រាំប្រហុកអីចឹងទៅអន្លក់អីចឹងទៅដូចតែគ្នា។ក៏ចាំ!!ខ៖បើមានបើមានលុយទិញគេ ស្អីក៏ចូលចិត្តដែរ។

ក៏អីចឹងអ្នកមឹងដើម្បីអោយក្រុមគ្រួសារអ្នកមឹងមានសុភមង្គលអ្នកមឹងបានលះបង់អីគេដែរសំរាប់ជួយដល់ក្រុមគ្រួសារក៏ដូចជាតើអ្នកមឹងមានចិត្តម៉េចដែរដើម្បីអោយក្រុមគ្រួសារអ្នកមឹងមានសុភមង្គល?ពេលខឹងគ្នាអីវ៉ាន់ម៉េចដែរមឹង?ចេះអត់ចេះអីម៉េចដែរ?

ខ៖ចេះអត់អោនគ្នាអូន!!ក៏ចាំ!!ខ៖យើងតែគេមាត់ធំជាក់យើងយើង នៅនេះទៅយើងកុំប្រឆាំងគេ ប្រឆាំងទំរាំតែឈ្លោះគ្នា ប៉ុន្តែមិនដែល ប៉ុន្តែលេងសើចច្រើន។

ក៏ប្តីលេងសើចច្រើនហេ?

ខ៖លេងសើចច្រើន។

ក៏ហ៊ីបានអញ្ជឹងទៅអត់សួរអដ្ឋកមឹងហាំ!!

ខ៖អត់ចេះហូបស្រាទេ។

ក៏ចាំល្អហើយអញ្ជឹង។

ខ៖អោយធ្វើបង្អែមហូប។

ក៏ធ្វើបង្អែមហូបវិញ?

ខ៖អត់ចេះស្រា អត់ចេះទេ។

ក៏គាត់ជ្រើសរើសត្រូវហើយអ្នកមឹងដោយសារការហូបស្រាមឹងគិតមើលមើលប៉ះពាល់សុខភាពហើយអស់ទាំងលុយទៀត។

ខ៖អស់លុយទៀត!

ក៏ហើយហូបទៅវេទនាមិនមែនស្រួលទេណាស់!!ជីកទៅថ្មិតភ្នែកទៀតហាំ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ អាប្រពន្ធកូនមានយកទៅអោយគេដឹងសប្បាយចាយធ្វើអី
អញតែ២០០០០ទៅពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធអញទៅស៊ីមួយទំហឹង អត់អោយដឹងចាយអាណីអាឡី
គិតណាស់ប្តីញ៉ម!!

ក៖ អូយល្អណាស់មីងអីចឹងបានស្វាមីក្មេងហើយចេះគិតគូរគ្រួសារទៀត។ ហេសំណាងណាស់
ហី!!

ខ៖ គេថាញ៉មសំណាងគ្រប់គ្នា។

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ។ អីចឹងអ្នកមីងមួយនេះគឺជាសំនូរមួយចុងក្រោយចប់ហើយការសំភាសន៍មីង
មានពាក្យពេចន៍អីចង់ផ្អែផ្អាំទៅកាន់កូនចៅជំនាន់ក្រោយអីចឹងហាំចៅៗមីងអីចឹងហាំចង់អោយ
គាត់ដើរលើផ្លូវម៉េចដែរហើយចង់អោយគាត់ជាមនុស្សម៉េចដែរអីចឹងហាំមីងហាំ?

ខ៖ អោយកូនចៅយើងដើរល្អអីចឹងទៅធ្វើល្អអីចឹងទៅយើងកុំថា វាមានមិត្តភក្តិអីចឹងទៅ
ទៅជួបទៅស៊ីកូនញ៉មណែនាំថាដើរតាមគេអត់ចូលចិត្តដើរលេងទេនៅកន្លែងធ្វើការទេ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយផ្អាំថាអោយខំប្រឹងរកលុយរកកាក់អីគេអីចឹងទៅ យើងមានលុយ
យើងស្រលាញ់កូនគេរកកន្លែងហ្នឹងបានហើយឃើញទេ យើងក្រគេមើលងាយយើងទៀត។

ក៖ ហ្នឹងហើយត្រូវតែអីចឹងម៉ង់។

ខ៖ តែយើងមានលុយយើងទៅណាយើងទៅដណ្តឹងប្រពន្ធក៏គេអោយយើងដែរមែនទេនេះមួយ
សារហើយនេះគេអោយតែយកទៅដើរលេងសើចអីវ៉ាន់គេអោយយើងមែន!! វាចេះណាស់ឥ
ឡូវហ្នឹងអើយ!! ម៉ាណាស់កូនប្រសារ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អីចឹងបើម្នាក់ហ្នឹងជីកស្រាស្មាអី គេមិនអោយកូនទេ។

ខ៖ អ្នកណាគេអោយកូនអីគេអូន!!

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ។

ខ៖ចរិកកូនខ្ញុំហាំតាំងពីទូចតាំងពីអាយុ៨ឆ្នាំដើរកាន់គោយន្តតាំងពីអាយុ៨ឆ្នាំហាំ??

ក៖ដើរកាន់អីគេ?

ខ៖គោយន្ត។

ក៖គោយន្ត ហ៊ីឡាយម៉្លេះ!!

ខ៖៨ឆ្នាំហាំ!!

ក៖ចា!!ដល់ប៉ុន្មានឆ្នាំមើលកូនណោះកាន់ដៃមើលធ្វើមិនដឹង ស្រលាញ់កូនញ៉មណាស់
កូនញ៉មប្រុសតែមួយហ្នឹងស្រលាញ់ណាស់។

ក៖ចាំហ្នឹងហើយ។

ខ៖ដើរតែរកលុយកាក់អោយម៉ែម៉ែ !!អូនហាមម៉ែខ្លី២០០មកម៉្លេះមកផ្តុស !!

ក៖ហ៊ីៗ!!

ខ៖មើលចូលឆ្នាំទិញនិចអោយវា។

ក៖ទិញអីគេអោយ?

ខ៖ទិញនិច។

ក៖ម៉ូតូហេ?

ខ៖ម៉ូតូនិច គេស្រលាញ់អានិចគេ។

ក៖ម៉ូតូនិច!!

ខ៖គេមកពីម្សិលម៉ែនិចហាំម៉ែហាំ!!ហ្នឹងអើយហាំ!!ទិញអានិច
អត់ទេញ៉មមានខ្លះម៉ែងមានខ្លះមក ញ៉ម១០០០ម៉ែងចេញតែ៤០០អោយបានហើយ!!

ក៖ហ៊ីល្អណាស់ហិ!!គេចេះសន្សំលុយសន្សំអីទៀតមីងណោះ!!

ខ៖មួយសារអីចឹងទៅ

មុនញ៉មទិញចិញ្ចៀនអោយភ្នំទិញចិញ្ចៀនដល់ពេលចូលឆ្នាំសារហ្នឹងអើរទិញខ្សែករឥលូវឆ្នាំហ្នឹងទិញថាទិញផ្អាកដៃអោយវាតែម៉ូតូនិចទៀត។

ក៖ចាំ ហេចេះរកស៊ី។

ខ៖បើតាមទូរន្ទានញ៉មស្រលាញ់កូនណាស់។

ក៖ចាំហ្នឹងហើយ

ខ៖ ស្រលាញ់កូនទាំងអស់។

ក៖ចាំ!!អីចឹងអរគុណច្រើនអ្នកមីងសំរាប់ការសំភាសន៍នៅក្នុងថ្ងៃនេះ

រៀងមួយសន្ទុះធំហើយមីងហេ!!អីចឹងអរគុណច្រើនអ្នកមីងសំរាប់ការសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់អ្នកមីងចាំ។